

Dia Psalma, Vi Svartnar

Mina gon ser mer n ytan
mina fingrar knner mer n kyla
mitt frtroende r rrat
jag skrattar t allt jag ser

Jag fraktar, det vinner i lngden
bakom hatet gmmer sig rdslan
jag har grtit slut alla trar
jag trodde, men se p mig nu

Ngon slr in spikar i mitt huvud varje natt
vaknar varje morgon, hoppas att spegeln har bytt bild
skriker varje dag ut min lngtan till mig sjlv
jag saknar mig, jag hatar mig, beskyller mig sjlv fr allt

Ta bort mig, jag fryser
vi svartnar, en kolbit
Ta bort mig, jag fryser
vi svartnar, frn diamant till kol

Vi famlar runt i grottor
utan lykta, utan ljus
hr finns det bara mrker
kan ngon visa vgen ut

I tider av frndring
och desperata frsk
vi fr aldrig veta innan
vad som finns vid nsta krk

Jag kommer till en skiljevlg, jag mste hitta ut
fr lngt t fel hll, dr finns det inget ljus
allt blir en enda chansning utan brjan, utan slut
vem fan vet hur jag hamnat hr, flyg bort mig hrifr

Ta bort mig, jag fryser
vi svartnar, en kolbit
Ta bort mig, jag fryser
vi svartnar, frn diamant till kol